



Republika Hrvatska
Trgovački sud u Zadru
Zadar, Dr. Franje Tuđmana 35

Poslovni broj: P-152/2024-26

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Trgovački sud u Zadru, po sucu Tomislavu Jurlini, u pravnoj stvari tužiteljice REPUBLIKE HRVATSKE, OIB: 52634238587, zastupane po Županijskom državnom odvjetništvu u Zadru, protiv tuženice OPĆINE RAŽANAC, Ražanac, Ulica XVII 61, OIB: 08842442553, zastupane po punomoćnici Ivanki Bosotina, odvjetnici u Zadru, Dalmatinskog sabora 3, radi ispravka upisa prava vlasništva nekretnine, nakon glavne i javne rasprave održane i zaključene 28. travnja 2026. u nazočnosti zamjenice Županijskog državnog odvjetnika Svetlane Barišić iz Zadra i punomoćnice tuženice, na ročištu za objavu odluke od 12. lipnja 2026.

p r e s u d i o j e

I. Ispravlja se zemljišnoknjižno stanje u odnosu na kč.br. 6315 k.o. Ražanac, upisane u zk. uložak 3568 iste k.o., površine 2485 m², Garići, izgrađeno zemljište, dvorište, upisanog temeljem rješenja Općinskog suda u Zadru, broj Z-25169/19 od 25. listopada 2019. na način da će Općinski sud u Zadru, zemljišnoknjižni odjel ispraviti upis prava vlasništva zk. uložak 3568 iste k.o., površine 2485 m², Garići, izgrađeno zemljište, dvorište i izbrisati to pravo u korist tuženice OPĆINE RAŽANAC, uz istovremeni upis tog prava vlasništva u korist tužiteljice REPUBLIKE HRVATSKE.

II. Nalaže se tuženici OPĆINI RAŽANAC naknaditi tužiteljici REPUBLICI HRVATSKOJ troškove parničnog postupka u iznosu od 5.020,00 eura, sve u roku od 15 (petnaest) dana.

Obrazloženje

1. Tužiteljica u tužbi, u bitnome, tvrdi da je u postupku obnove zemljišne knjige koji se vodio pred Općinskim sudom u Zadru doneseno rješenje pod posl. broj Z-25169/19 od 25. listopada 2019. kojim je odbijen njen prigovor Ip-DO-314/2012 od 17. siječnja 2018. podnesen u zakonskom roku u odnosu na nekretninu oznake kčbr. 6315 k.o. Ražanac formiranu u postupku nove izmjere i kojim je određeno da uknjižba prava vlasništva te nekretnine u korist tuženice ostaje neizmijenjena.

Sporna nekretnina oznake kčbr. 6315 k.o. Ražanac nove izmjere da je nastala od matične nekretnine oznake kčbr. 74/41 k.o. Ražanac stare izmjere, a potonja pak da je cijepana od matične nekretnine oznake kčbr. 74/1 k.o. Ražanac. Ta osnovna parcela oznake kčbr. 74/1, k.o. Ražanac da predstavlja šumu i šumsko zemljište i bila je obuhvaćena Programom gospodarenja šumama i šumskim zemljištem zadarskog užeg područja krša za razdoblje od 1982.-1991. godine.

Nekretnina oznake 74/41 k.o. Ražanac da je nastala od kčbr. 74/1 k.o. Ražanac još 1987. godine, dakle nakon donošenja navedenog Programa gospodarenja, zbog čega je bila uvrštena u taj program kao dio matične nekretnine. Posljedično navedenom, da se obje nekretnine smatraju šumom i šumskim zemljištem koje su se na dan 16. listopada 1990. nalazile u šumsko gospodarskoj osnovi, te stoga predstavljaju isključivo vlasništvo tužiteljice temeljem samog zakona i to odredbe čl. 6. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o šumama (Narodne novine broj 41/90, dalje ZID ZŠ).

Nadalje, u tužbi navodi da su i prethodno stupanjem na snagu spomenutog zakona ranije navedene nekretnine predstavljale društveno vlasništvo, odnosno vlasništvo Šumarskog gospodarstva Zadar.

Također, napominje kako šume i šumsko zemljište sukladno odredbama ZID ZŠ-a od 16. listopada 1990. predstavljaju vlasništvo tužiteljice, bez obzira jesu li se nalazile unutar ili izvan građevne zone, pri čemu se tužiteljica poziva na pravna shvaćanja izražena u odlukama Vrhovnog suda RH posl. br. Rev-450/11 i Rev-698/10.

Zbog navedenog da je sporna nekretnina postala vlasništvo tužiteljice temeljem samog zakona, ex lege, u trenutku donošenja ZID ZŠ-a, pri čemu smatra bitnim da za spornu nekretninu nije nikada izvršeno izdvajanje iz šumsko gospodarske osnove.

Također, ukazuje da za pitanje prava vlasništva nije odlučno je li predmetna nekretnina prostornim planom predviđena za gradnju jer se tim planom ne može mijenjati pravni status šume i šumskog zemljišta, a takva promjena prema odredbama Zakona o šumama nije niti predviđena kao temelj za promjenu.

S obzirom da je nekretnina iz tužbe bila uvrštena u navedeni Program gospodarenja za razdoblje od 1982. do 1991., kao dio matične čestice, predstavlja isključivo vlasništvo tužiteljice.

Isto tako, ranije spomenutom presudom revizijskoga suda posl. br. Rev-450/2011 od 11. siječnja 2012. da je jasno određeno kako se niti donošenjem Zakona o lokalnoj samoupravi i upravi 1992. nije otvorio put kojim bi se mogao mijenjati vlasnički status nekretnina, tj. šume i šumskoga zemljišta jer niti jednom odredbom predmetnoga zakona nije bilo određeno da bi šume i šumsko zemljište unutar granica građevinskoga područja postale vlasništvo jedinice lokalne samouprave.

Konačno, tužiteljica smatra da je spornim rješenjem posl. br. Z-25169/19 od 25. listopada 2019. donesenim u ispravnom postupku, Općinski sud u Zadru nepravilno naredio upis prava vlasništva tuženice na predmetnoj nekretnini, da taj upis ne predstavlja rezultat provedenih dokaza te da takva odluka nije ispravna.

Činjenica da se sporna nekretnina nalazila unutar građevinske zone na dan 24. srpnja 1991. ne predstavlja činjenicu na temelju koje bi se tuženica mogla upisati kao njezina vlasnica, a s obzirom da je tužiteljica postala njenom vlasnicom na temelju samog zakona. Smatrajući da je spornim upisom povrijeđeno njeno pravo vlasništva na nekretnini, to je pozivajući se na odredbu čl. 205. Zakona o zemljišnim knjigama (Narodne novine broj 63/19, dalje: novi ZZK) podnijela ovome sudu tužbu za ispravak uz prijedlog za donošenje odluke kao u izreci ove presude.

2. Tuženica u pisanom odgovoru na tužbu prije svega ističe da je tužba podnesena po proteku prekluzivnog roka od 30 dana iz čl. 205. novog ZZK-a zbog čega je treba odbaciti kao zakašnjelu. Tvrdi da je tužiteljica u predmetnu parnicu upućena rješenjem Općinskog suda u Zadru sadržanom u raspravnom zapisniku u predmetu Z-25169/19 od 25. listopada 2019. donesenom na ročištu na kojem je bila prisutna njena zakonska zastupnica i kojoj je na samom ročištu neposredno uručeno pobijano rješenje zbog čega da rok za podnošenje tužbe počinje teći upravo od dana donošenja rješenja i ističe s danom 25. studenog 2019.

S obzirom da je tužiteljica tužbu podnijela dan nakon proteka prekluzivnog roka, to da nije ovlaštena na pokretanje predmetnog postupka. Podredno, ukoliko sud smatra da nema mjesta primjeni citirane odredbe kao i odredbe čl. 197. ranije važećeg Zakona o zemljišnim knjigama (Narodne novine broj: 91/96., 68/98., 137/99., 114/01., 100/04., 107/07., 152/08., 126/10., 55/13., 60/13. i 108/17, dalje: ZZK/96) tužba da nije dopuštena sukladno odredbi čl. 186.a st. 1 i 8. u vezi sa st. 6. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine broj: 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 84/08, 123/08, 57/11, 25/13, 89/14 i 70/19; dalje: ZPP) jer se tužiteljica prije podnošenja iste nije obratila tuženici sa zahtjevom za mirno rješenje spora.

Ako sud zbog navedenog ne odbaci tužbu, tuženica se u cijelosti protivi činjeničnim navodima tužbe, kao i postavljenom tužbenom zahtjevu.

Prije svega, prigovara visoko postavljenoj vrijednosti predmeta spora smatrajući da je riječ o postupku radi ispravka koji je po svojoj naravi neprocjenjiv zbog čega njegova vrijednost ne bi smjela biti viša od 6.636,14 eura/50.000,00 kuna, čak ako bi se pri tom uzela u obzir i tržišna vrijednost predmetne nekretnine te mogućnost izjavljivanja revizije.

Ovakvim nepotrebnim povećanjem vrijednosti predmeta spora, tužiteljica da vrši pritisak na tuženicu da u strahu za svoj lokalni proračun prizna tužbu bez upuštanja u raspravljanje, a što da predstavlja obijesno i za obje strane štetno ponašanje tužiteljice. Tvrdi da tužiteljica podnesenom tužbom osporava tuženici upis prava vlasništva na nekretnini čest. zem. 74/41 k.o. Ražanac stare izmjere na koju da se tužiteljica nije niti prijavila u postupku obnove zemljišnih knjiga, nego se u odnosu na tu parcelu u izmjeru uključila tek u fazi prigovora.

Sporna nekretnina da u naravi ne predstavlja šumu već izgrađeno zemljište i dvorište zbog čega tužiteljica nije mogla steći pravo vlasništva temeljem Zakona o šumama. Tužbom za ispravak tužiteljica da traži ispravak u listu „B“- vlastovnici, navodeći kako je predmetna nekretnina šuma, iako iz sadržaja aktivnog zemljišnoknjižnog uloška nedvojbeno proizlazi da je nekretnina izgrađeno zemljište i dvorište. Također, na izvatku iz katastarskog operata da se ne vidi nikakva plomba koja bi ukazivala na činjenicu da je tužiteljica eventualno pokrenula postupak izmjene kulture predmetne nekretnine u listu „A“ – pred nadležnim tijelima, tako da tužiteljica tužbeni zahtjev temelji isključivo na Potvrdi o uključenosti katastarske čestice u šumskogospodarski plan izdanoj od Hrvatskih šuma iako se u ovoj potvrdi eksplicitno navodi da stara čestica 74/41 nije bila obuhvaćena programom gospodarenja šuma. Također, izdavatelj potvrde da u njoj samo nagađa o mogućim cijepanjima iz obuhvaćene čestice, a za što nije ovlašten.

U vezi s Potvrdom o uključenosti katastarske čestice u šumskogospodarski plan, tužiteljica da prilaže Uvjerenje Državne geodetske uprave, Područnog ureda za katastar Zadar iz kojega u bitnom proizlazi da je stara katastarska čestica 74/41 nastala cijepanjem od stare k.č. 74/1 temeljem Prijavnog lista i Rješenja Katastarskog ureda Zadar od 8. lipnja 1987. godine. Međutim, ove isprave tužiteljica tumači onako

kako joj ide u prilog, bez uporišta u pravnim popisima i bilo kakvim dokazima. Navodi da je nejasno kako tužiteljica zaključuje da bi stara k.č. 74/41 bila u području obuhvaćenim programom gospodarenja šuma i šumskim zemljištem na dan 16. listopada 1990., kada ista u tom programu nije navedena, premda je formirana više od 3 godine prije tog dana. Činjenica da je stara k.č. 74/41 nastala parcelacijom od matične stare k.č. 74/1, da nije od znatnog utjecaja za ovaj postupak jer je parcelacija zasigurno provedena s razlogom.

Slijedom iznesenog, tuženica drži da je teza tužiteljice da je sporna nekretnina bila obuhvaćena Programom gospodarenja šumama i šumskim zemljištem potpuno neosnovana. Kultura sporne nekretnine da je u zemljišnoj knjizi evidentirana kao izgrađeno zemljište i dvorište, a ispravnog ovog upisa da proizlazi iz stanja na terenu. Kako se sporna nekretnina na dane 16. listopada 1990., 24. srpnja 1991. i 1. siječnja 1993. u cijelosti nalazila unutar granica građevinskog područja, da je temeljem zakona vlasništvo jedinica lokalne samouprave, dakle tuženice koja je pak u staroj zemljišnoj knjizi i bila upisana kao njena vlasnica za cijelo i koju je stekla Odlukom Komisije Vlade Republike Hrvatske za rješavanje sporova o pravima općina, gradova i županija, Klasa: 940-01/95-01/27, Ur.broj: 515-02-95-13 od 1. srpnja 1996. Smatrajući da je upis predmetne nekretnine u zemljišnoj knjizi ispravan, to je predložila sudu donošenje odluke o odbijanju tužbenog zahtjeva.

3. U ovom je postupku Trgovački sud u Zadru 15. prosinca 2021. pod poslovnim brojem 3P-256/2019 donio presudu kojom je prihvatio tužbeni zahtjev tužiteljice.

Povodom žalbe tuženice, Visoki trgovački sud Republike Hrvatske je svojim rješenjem poslovni broj PŽ-382/2022-5 od 18. lipnja 2024. ukinuo prvostupanjsku presudu i predmet vratio na ponovno suđenje.

Iz obrazloženja drugostupanjske odluke, u bitnome, proizlazi da su ranijom presudom pravilno utvrđene odlučne činjenice i doneseni zaključci povodom tih činjenica, ali da je počinjena bitna povreda postupka jer je izreka presude nerazumljiva i to zbog toga jer tužbeni zahtjev kod tužbe nije bio postavljen pravilno, već je, pogrešno postavljen kondemnatorni tužbeni zahtjev kojim se Općinskom sudu u Zadru nalaže provesti ispravak upisa, a da se presudom ne može nalagati drugom sudu da nešto učini ili ne učini.

Uz ukidnu odluku drugostupanjski sud u točki 15. rješenja dao nalog ovom sudu da primjenom ovlasti iz čl. 109. st.1. u vezi s odredbom čl. 106. st.1. Zakona o parničnom postupku ("Službeni list SFRJ" br. 4/77., 36/77., 36/80., 6/80., 69/82., 43/82., 58/84., 74/87., 57/89., 20/90., 27/90., 35/91., "Narodne novine" br. 53/91., 91/92., 112/99., 129/00., 88/01., 117/03., 88/05., 2/07., 96/08., 84/08., 123/08., 57/11., 148/11. - službeni pročišćeni tekst, 25/13., 89/14., 70/19., 80/22., 114/22., 155/23, dalje ZPP) pozove tužitelja na postavljanje tužbenog zahtjeva tako da bi tužba sadržavala sve elemente potrebne da bi se po njoj moglo postupiti i donijeti odgovarajuću odluku o tužbenom zahtjevu koji se odnosi na knjižna prava u pogledu sporne nekretnine.

3.1. Postupajući po uputi drugostupanjskog suda sud je rješenjem poslovni broj P-152/2024 od 29. prosinca 2025. pozvao tužitelja da ispravi tužbu u odnosu na postavljeni tužbeni zahtjev, sve sukladno drugostupanjskoj odluci.

Podneskom od 5. siječnja 2026. tužitelj je ispravio tužbu te precizirao tužbeni zahtjev kao u točki I. izreke ove presude.

4. U nastavku obrazloženja treba istaknuti da su obje parnične strane nakon tužbe i odgovora na tužbu ustrajale u svojim navodima u prilog svojih tvrdnji.

Tako tužiteljica i nadalje iznosi navode prema kojima bi na temelju samog zakona stekla pravo vlasništva, dok je tuženica istaknula da nisu ispunjene pretpostavke za stjecanje prava vlasništva tužiteljice na predmetnoj nekretnini sukladno odredbama Zakona o šumama jer ista nije bila obuhvaćena programom raspolaganja šumama na dan 10. listopada 1990. budući je izdvojena cijepanjem, odnosno provedbom postupka razgraničenja poljoprivrednog i šumskog zemljišta, čime da je izdvojena iz šumske osnove, a tim više što se na dan 24. srpnja 1991. nalazila u građevinskom području. Također, ističe da predmetna nekretnina nije šuma u naravi, niti je to bila na dan 10. listopada 1990., a ista da nije mogla postati vlasništvo tužiteljice jer je u zemljišnoj knjizi na navedeni datum egzistirao upis prava korištenja u korist prednika tuženice.

5. U dokaznom postupku sud je obnovio ranije provedene dokaze pregledom i čitanjem svih isprava podnesenih od strane tužiteljice uz tužbu i to; vlasničkog lista za predmetnu nekretninu sa stanjem na dan 5. studenog 2019. (list spisa 4-5, dalje: l.s.), povijesnog-arhivskog izvatka iste iz zemljišne knjige za zk. ul. 291 k.o. Ražanac (l.s. 6-116), popisnog lista Države geodetske uprave, Područnog ureda za katastar Zadar od 06.02.2012. (l.s. 118), prigovora tužiteljice broj Ip-DO-314/2012 od 17.01.2018. (l.s. 119) i podneska od 22.02.2018. (l.s. 124), potvrde Hrvatskih šuma d.o.o., Zagreb o uključenosti kat. čest. 74/41 k.o. Ražanac u šumskogospodarski plan od 25.01.2018. (l.s. 120), Programa gospodarenja šumama i šumskim zemljištima zadarskog užeg područja za razdoblje 1982.-1991. Instituta za jadranske kulture i melioraciju krša-Split iz studenog 1982. (l.s. 121-122), uvjerenja DGU-a, Područnog ureda za katastar Zadar od 19.02.2018. (l.s. 123) te zapisnika Općinskog suda u Zadru posl. br. Z-25169/19 od 25.10.2019. (l.s. 125-127).

6. Također, u dokaznom postupku sud je pregledao i sve isprave dostavljene od strane tuženice tijekom postupka i to; zapisnik sastavljen povodom preoblikovanja zemljišne knjige za k.o. Ražanac broj: Z-8276/2010/3568 od 13.04.2012. (l.s. 133-134), popisni list 2521 DGU, Područnog ureda za katastar za čest. zem. 6315 od 03.04.2021. (l.s. 135), izvod istog iz popisnog lista broj 5344 od 04.04.2012. (l.s. 136), zk. izvadak za predmetnu nekretninu od 29.03.2020. (l.s. 137), uvjerenje Zadarske županije, Upravnog odjela za prostorno uređenje, zaštitu okoliša i komunalne poslove od 10.10.2019. (l.s. 138) s izvodima iz katastarskog plana od 11.10.2019. i 01.04.2020. (l.s. 139-140), odluku Komisije Vlade Republike Hrvatske za rješavanje sporova o pravima općina, gradova i županija, Klasa: 940-01/95-01/27 od 01.07.1996. (l.s. 142-158), povijest posjedovanja čest. zem. 74/41 k.o. Ražanac izdan od DGU, Područnog ureda za katastar Zadar 28. rujna 2020. (l.s. 170), prijavni list nadležnog katastarskog tijela od 8. lipnja 1987. (l.s. 171-172), izvod nadležnog tijela iz posjedovnog lista za čest. zem. 74/41 k.o. Ražanac od 28.09.2021. (l.s. 173), dopis Ureda državne uprave u Zadarskoj županiji, Službe za prostorno uređenje, Zaštitu okoliša, graditeljstva i imovinsko prave poslove od 31.10.2006. (l.s. 178) te izvadak iz zemljišne knjige s povijesnim prikazom čest. zem. 74/41 k.o. Ražanac od 22.09.2021. (l.s. 179-186).

7. S obzirom da je ovaj sud utvrdio sve odlučne činjenice i proveo dokaze kojima je u dostatnoj mjeri utvrdio činjenično stanje, to nisu provedeni ostali dokazi.

Posebno se ukazuje da sud smatra suvišnim provođenje očevida na licu mjesta uz sudjelovanje vještaka mjernika radi utvrđenja kulture zemljišta na dan uviđaja, a s obzirom da ova činjenica nije bitna za donošenje odluke o meritumu spora. Naime, prema stajalištu ovog suda, predloženim dokazom ne bi se mogla utvrditi bitna činjenica je li sporna nekretnina predstavljala šumu i šumsko zemljište na datum

odlučan za ocjenu osnovanosti tužbenog zahtjeva slijedom čega se ovaj dokazni prijedlog ukazuje kao neprikladan za dokazivanje iste.

8. Tužbeni zahtjev tužiteljice je osnovan.

9. Predmet spora je zahtjev tužiteljice za ispravak u zemljišnim knjigama upisa prava vlasništva u odnosu na nekretninu oznake kat. čest. br. 6315 upisanu u zk. ul. 3568 k.o. Ražanac (provedenog na temelju rješenja Općinskog suda u Zadru posl br. Z-25169/19 od 25. listopada 2019. donesenog na raspravi za ispravak kojim je odbijen kao neosnovan njen prigovor) i to brisanjem tog prava u korist tuženice uz istovremeni upis istog u njenu korist, a provedbu kojeg ispravka predlaže naložiti nadležnom zk. odjelu Općinskog suda u Zadru.

10. Iz samih navoda tužbe i postavljenog tužbenog zahtjeva razvidno je da je riječ o tužbi za ispravak iz čl. 197. u vezi s čl. 194., 195. i čl. 196. ranije važećeg ZZK/96 (a ne iz čl. 205. novog ZZK-a na kojeg se tužiteljica pogrešno poziva u tužbi) koji se u konkretnom slučaju primjenjuje na temelju prijelaznih i završnih odredbi čl. 240. i čl. 241. novog ZZK-a koji je na snazi od 6. srpnja 2019. Tako je potonjim odredbama jasno propisano da rokovi koji teku sukladno ZZK/96 nastavljaju teći u skladu s odredbama toga Zakona i nakon stupanja na snagu novog ZZK-a te da će se postupci započeti do stupanja na snagu novog ZZK-a dovršiti prema odredbama ranije važećeg ZZK/96.

S obzirom da je zemljišnoknjižni postupak obnove zemljišne knjige za k.o. Ražanac koji se vodio pred Općinskim sudom u Zadru i u kojem je doneseno o rješenje o ispravku upisa zk. stanja u odnosu na spornu nekretninu u korist tuženice kojeg tužiteljica pobija u ovom parničnom postupku, započet još prije podnošenja njenog prigovora od 18. siječnja 2018., dakle prije stupanja na snagu novog ZZK-a, to je razvidno da se ima dovršiti upravo prema odredbama ZZK/96 po kojima je i pokrenut, a osobito u odnosu na rokove koji već teku i nastavljaju teći u skladu s tim zakonom i nakon stupanja na snagu novog ZZK-a.

11. Tako je odredbom čl. 197. ZZK/96 propisano da zahtijevati ispravak upisa u zemljišnu knjigu pokretanjem parnice ili drugoga postupka pred nadležnim tijelom (tužba za ispravak) između ostalih, imaju pravo i osobe čijim prijavama ili prigovorima zemljišnoknjižni sud nije u cijelosti ili djelomično udovoljio u ispravnom postupku, da pravo tužbom zahtijevati ispravak prestaje protekom rokova određenih ovim Zakonom za podizanje brisovne tužbe, s tim da trogodišnji rok počinje teći od časa provedbe spornoga upisa, odnosno otkad je dostavljeno rješenje o odbijanju prijave ili prigovora te da se na tužbu za ispravak na odgovarajući primjenjuju pravila po kojima se u slučaju brisovne tužbe štite osobe koje su postupale s povjerenjem u potpunost i istinitost zemljišnih knjiga, kao i pravila ovog Zakona o zabilježbi spora.

11.1. Nadalje, odredbom čl. 195.st. 5. i 6. ZZK/96 je određeno da će zemljišnoknjižni sud u raspravi za ispravak uputiti osobe čije prijave ili prigovore nije usvojio u cijelosti ili djelomično, kao i one čiji je upis ili prvenstveni red upisa svojom odlukom odredio izmijeniti, nadopuniti ili izbrisati, da svoje navodno pravo ostvaruju u parnici tužbom za ispravak, te ako se ista podnese u roku od trideset dana od zaključenja rasprave, da će zemljišnoknjižni sud, kad mu to bude dokazano, zabilježbu prijave ili prigovora zamijeniti zabilježbom spora. Također, odredbom čl. 194. st. 3. ZZK/96 je propisano da se protiv odluke zemljišnoknjižnoga suda donesene na raspravi za ispravak ne može se uložiti žalba, ali da ona ne sprječava ostvarivanje prava u parnici pred sudom ili u postupku pred drugim nadležnim tijelom.

Dakle, iz sadržaja naprijed citiranih zakonskih odredbi za zaključiti je da tužba za ispravak predstavlja jedino pravno sredstvo koje stoji na raspolaganju osobama

koje se smatraju oštećenima u svojim pravima zbog upisa u zemljišnu knjigu provedenih na temelju odluka suda donesenih na raspravi za ispravak jer se protiv istih ne može izjaviti žalba, a kako je to i određeno čl. 194. st. 3. ZZK/96.

12. Uvodno, prije same analize rezultata provedenog dokaznog postupka, za istaknuti je da je tužiteljica aktivno legitimirana na podnošenje predmetne tužbe za ispravak iz čl. 197. ZZK/96, a s obzirom da je nadležni zemljišnoknjižni sud u ispravnom postupku koji je prethodio pokretanju ove parnice, u cijelosti odbio njen prigovor zaprimljen kod istog 18. siječnja 2018. pod posl. br. Z-1410/18 o upisu prava vlasništva sporne nekretnine u korist tuženice.

S obzirom da su upravo potonjom odredbom ZZK/96 kao posebnim propisom određeni ovlaštenici prava na podnošenje tužbe za ispravak, a koje pravo u konkretnom slučaju pripada i samoj tužiteljici, to je pogrešan stav tuženice da bi ista ne bi mogla podnijeti predmetnu tužbu iz razloga jer da sporni upis koji je proveden prije nove izmjere za k.o. Ražanac prethodno nije pobijala i brisovnom tužbom. Ovo posebice i iz razloga jer citiranom odredbom ZZK/96 koji je *lex specialis* u ovom slučaju, nisu predviđeni nikakvi izuzeci od njene primjene zbog čega se ista ni u kojem slučaju ne može tumačiti na štetu tužiteljice.

13. Upravo protivno stajalištima tuženice, a prema ocjeni ovog suda, tužba u ovoj pravnoj stvari je pravovremeno podnesena te se tužiteljica prije njezinog podnošenja nije morala obratiti tuženici sa zahtjevom za mirnog rješenje spora iz odredbe čl. 186.a ZPP-a jer su upravo stavkom 7. iste propisani izuzeci od primjene ovog instituta i to u slučajevima kad je posebnim zakonom propisan rok za podnošenje tužbe.

Naime, odredbom čl. 197. st. 2. u vezi s čl. 129. ZZK/96 propisano je da pravo tužbom zahtijevati ispravak prestaje protekom rokova određenih ovim Zakonom za podizanje brisovne tužbe, s tim da trogodišnji rok za podnošenje brisovne tužbe počinje teći od trenutka provedbe spornoga upisa, odnosno otkad je dostavljeno rješenje o odbijanju prijave ili prigovora. Tako je rok za podnošenje brisovne tužbe na kojeg upućuje navedena odredba i koji se na jednak način primjenjuje i u slučajevima podnošenje tužbe za ispravak, propisan odredbom čl. 129. st. 2. ZZK/96 koja je sadržajno istovjetna odredbi čl. 150. st. 2. novog ZZK-a, a kojom je određeno da se brisovnoj tužbi ne može se udovoljiti protiv osobe koja je, postupajući s povjerenjem u istinitost zemljišnih knjiga, a u dobroj vjeri, uknjižila svoje pravo izводеći ga iz uknjiženoga, ali neistinitoga (nevaljanoga) prava prednika, osim: 1. ako je nositelj knjižnoga prava iz stavka 1. ovoga članka kojemu je bilo dostavljeno rješenje o uknjižbi u korist prednika te osobe u roku za žalbu na taj upis zatražio zabilježbu da je sporan te podnio brisovnu tužbu u roku od šezdeset dana od isteka roka za tu žalbu, odnosno, 2. ako je nositelj knjižnoga prava iz stavka 1. ovoga članka kojemu nije bilo dostavljeno rješenje o uknjižbi u korist prednika te osobe podnio brisovnu tužbu u roku od tri godine otkad je ta uknjižba bila zatražena.

Također, odredbom čl. 195. st. 6. ZZK/96 je propisano da će zemljišnoknjižni sud, ako se tužba za ispravak podnese u roku od trideset dana od zaključenja rasprave za ispravak i kad mu bude dokazano da je tužba podnesena, zabilježbu prijave ili prigovora zamijeniti zabilježbom spora s učinkom odgode povjerenja u potpunost zemljišnoknjižnog stanja od 30 dana od zaključenja rasprave za ispravak. S obzirom da je rasprava za ispravak upisa prava vlasništva sporne nekretnine u kojoj je sudjelovala zastupnica tužiteljice i na kojoj je doneseno sporno rješenje o upisu koje se pobija ovim postupkom zaključena 25. listopada 2019., to je razvidno da je predmetna tužba koja je ovom sudu predana 26. studenog 2019., podnesena pravovremeno tj. unutar prekluzivnog roka od šezdeset dana odnosno tri godine od

dana dostave joj rješenja o odbijanju prigovora određenog naprijed citiranim odredbama čl. 129. st. 2. u vezi s čl. 197. st. 2. i čl. 195. st. 6. ZZK/96 kao posebnog propisa (*lex specialis*), a zbog čega je ujedno i dopuštena u smislu odredbe čl. 186.a ZPP-a u vezi sa st. 7. istog.

U konačnici, i sam nadležni zemljišnoknjižni sud se pod točkama II. i III. svog rješenja o određivanju ovdje pobijanog upisa u korist tuženice i upućivanju tužiteljice kao nezadovoljne stranke na pokretanje parnice pred sudom radi ostvarivanja prava za koje smatra da su joj povrijeđena istim, pozvao upravo na naprijed citirane odredbe ZZK/96 kao posebnog zakona te na rokove za podnošenje predmetne tužbe propisane istima.

14. U odnosu na prava i dužnosti stranaka tijekom postupka, za istaknuti je da je odredbama čl. 7. st. 1., čl. 219. st. 1., čl. 220. st. 1., čl. 221. st. 1. i čl. 299. st. 1. ZPP-a propisano da je svaka stranka već u tužbi i odgovoru na tužbi, a najkasnije na pripremnom ročištu, dužna iznijeti sve činjenice na kojima temelje svoje zahtjeve, predložiti dokaze potrebne za utvrđenje iznesenih činjenica te se izjasniti o činjeničnim navodima i dokaznim prijedlozima protivne stranke, da dokazivanje obuhvaća sve činjenice koje su važne za donošenje odluke te da ne treba dokazivati činjenice koje je stranka priznala pred sudom.

15. Uvidom u isprave pregledane u dokaznom postupku i pojedinačno navedene ranije u obrazloženju ove presude, utvrđene su sljedeće činjenice važne za donošenje odluke o meritumu spora koje nisu sporne između stranaka i to;

- da se prije podnošenja predmetne tužbe, pred Općinskim sudom u Zadru (dalje: zemljišnoknjižni sud) vodio postupak obnove zemljišne knjige za k.o. Ražanac radi ispravka zemljišnoknjižnog upisa u odnosu na nekretninu oznake čest. zem. 6315 upisanu u zk. ul. 3568 k.o. Ražanac (dalje: predmetna nekretnina) na ime tuženice za cijelo i u kojem je doneseno rješenje o uknjižbi prava vlasništva predmetne nekretnine u korist tuženice, a čime je dotadašnji upis iste ostao neizmijenjen,

- da je tužiteljica u pravodobno podnesenom prigovoru broj: Ip-DO-314/2012 od 17. siječnja 2018. kojeg je kod nadležnog zemljišnoknjižnog suda zaprimljen 18. siječnja 2018. pod posl. br. Z-1410/18, kao i dopuni istog od 22. veljače 2018., osporila zakonitost i valjanost navedenog upisa navodeći da tuženica nije mogla steći pravo vlasništva predmetne nekretnine niti po jednoj osnovi iz Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima, tim više što u ispravnom postupku nije priložila potvrde nadležnih tijela o statusu predmetne nekretnine k.o. Ražanac stare izmjere na dan 16. listopada 1990. kada je stupio na snagu Zakon o šumama i temeljem kojeg je upravo tužiteljica stekla pravo vlasništva iste podnoseći isprave kojima to dokazuje (potvrdu Hrvatskih šuma od 25.01.2018. o uključenosti predmetne nekretnine u šumskogospodarski plan, Program gospodarenja šumama i šumskim zemljištima zadarskog užeg područja za razdoblje 1982.-1991. te uvjerenje nadležnog katastarskog tijela od 19.02.2018.),

- da je zemljišnoknjižni sud na raspravi za ispravak od 25. listopada 2019. donio rješenje kojim je odbio kao neosnovan navedeni prigovor predlagateljice, ovdje tužiteljice od 18. siječnja 2018. i odredio da dotadašnja uknjižba prava vlasništva predmetne nekretnine u korist tuženice ostaje neizmijenjena, sve na temelju odredbe čl. 195. st. 3. ZZK/96 te da je prilikom donošenja rješenja o određivanju pobijanog upisa uzeo u obzir u obzir isprave koje su stranke priložile i u ovom postupku, a koje su pobliže navedene pod točkama 4. i 5. ove odluke,

- da je predmetna nekretnina nastala od matične čestice 74/41 k.o. Ražanac stare izmjere, a ova pak od matične čestice 74/1 k.o. Ražanac koja je bila obuhvaćena Programom gospodarenja šumama i šumskim zemljištima zadarskog užeg područja

za razdoblje 1982.-1991. iz studenog 1982. (dalje: Program gospodarenja šumama i šumskim zemljištima),

- da je matična čestica 74/41 k.o. Ražanac nastala od kčbr. 74/1 iste k.o. 1987., dakle, nakon donošenja Programa gospodarenja šumama i šumskim zemljištima,

- da su navedene nekretnine prije samog stupanja na snagu Zakona o šumama predstavljale društveno vlasništvo te da su u zemljišnoj knjizi za k.o. Ražanac ranije bile upisane kao vlasništvo Šumarskog gospodarstva Zadar,

- da za predmetnu nekretninu nije izvršeno izdvajanje iz šumskogospodarske osnove sukladno odredbama Zakona o šumama,

- da se predmetna nekretnina nalazila unutar građevinske zone na dan 24. srpnja 1991. te

- da je predmetna nekretnina upisana u zk. ul. 3568 k.o. Ražanac na ime tuženice za cijelo kao izgrađeno zemljište površine 127 m² i kao dvorište površine 2358 m².

16. U postupku je sporno jesu li u konkretnom slučaju postojale zakonske pretpostavke za donošenje i provedbu rješenja zemljišnoknjižnog suda o određivanju pobijanog upisa prava vlasništva predmetne nekretnine u korist tuženice u ispravnom postupku koji je prethodio pokretanju ovog postupka, odnosno pretpostavke za upis prava vlasništva predmetne nekretnine u korist tužiteljica na temelju zakonske presumpcije iz Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima (Narodne novine broj: 91/96, 68/98, 137/99, 22/00, 73/00, 129/00, 114/01, 79/06, 141/06, 146/08, 38/09, 153/09, 143/12, 152/14; dalje ZV) i Zakona o šumama.

Posljedično navedenom, između stranaka je sporna i činjenica je li nekretnina iz tužbe predstavljala šumu i šumsko zemljište u trenutku nastupa zakonskih pretpostavki za stjecanje prava vlasništva iste od strane tužiteljice po posebnom zakonu, a o kojoj ovisi ocjena valjanosti i pravilnosti samog pobijanog upisa te donošenje odluke o osnovanosti tužbenog zahtjeva.

17. Prema shvaćanju ovog suda, za ocjenu navedenih okolnosti bitno je utvrditi odlučnu činjenicu je li sporna nekretnina na dan 16. listopada 1990. kada je stupio na snagu ZID ZŠ, bila upisana u zemljišne knjige kao društveno vlasništvo i je li kao takva bila obuhvaćena Programom gospodarenja šumama i šumskim zemljištem u vlasništvu Republike Hrvatske. S obzirom da upravo 16. listopada 1990. predstavlja datum odlučan za ocjenu osnovanosti tužbenog zahtjeva, to u ovom postupku nije bitno utvrditi sadašnju kulturu nekretnine, kako onu upisanu u zemljišnim knjigama, tako i onu na terenu jer je mjerodavan isključivo status i njezino stanje na dan stupanja na snagu ZID ZŠ-a.

Prije svega, odredbom čl. 18. Zakona o šumama (Narodne novine broj: 54/83, 5/84, 31/86, 32/87, 47/89 i 41/90, dalje: ZŠ) koji je izmijenjen na temelju odredbe čl. 6. ZID ZŠ-a, izričito je određeno da su šume i šumska zemljišta na teritoriju Republike Hrvatske u državnome vlasništvu Republike Hrvatske, osim ako nisu u privatnome vlasništvu.

Pri tumačenju citirane zakonske odredbe, tužiteljica se ispravno poziva na pravno shvaćanje Vrhovnog suda Republike Hrvatske (koji osigurava jedinstvenu primjenu prava i ravnopravnost svih u njegovoj primjeni i koje je kao takvo obvezujuće i za ovaj sud) izraženo u njegovoj odluci posl. br. Rev-450/11 od 11. siječnja 2012. (kao i Rev-698/10) u pravcu toga su stupanjem na snagu Zakona o šumama od 16. listopada 1990., šume i šumsko zemljište, bez obzira jesu li se nalazile u zoni građevinskog zemljišta ili izvan njega, temeljem samog zakona postale vlasništvo Republike Hrvatske.

Isto tako, navedenom odlukom revizijskoga suda određeno je da se niti donošenjem Zakona o lokalnoj samoupravi i upravi iz 1992. na kojeg upire tuženica tijekom ovog postupka, nije otvorio put kojim bi se mogao mijenjati vlasnički status nekretnina, tj. šume i šumskoga zemljišta jer niti jednom odredbom predmetnoga zakona nije bilo određeno da bi šume i šumsko zemljište unutar granica građevinskoga područja postale vlasništvo jedinice lokalne samouprave, u konkretnom slučaju tuženice.

Upravo zbog navedenog, za ocjenu osnovanosti tužbenog zahtjeva nije od utjecaja činjenica da se nekretnina iz tužbe na dane 16. listopada 1990., 24. srpnja 1991. i 1. siječnja 1993. (kad su stupili na snagu ZID ZŠ-a, Zakon o poljoprivrednom zemljištu i Zakon o Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o građevinskom zemljištu) u cijelosti nalazila unutar građevinskog područja, a koju tuženica također ističe tijekom cijelog postupka.

18. Kako je to i naprijed navedeno, u postupku je bitna nesporna činjenica da je nekretnina kčbr. 6315 k.o. Ražanac nove izmjere nastala parcelacijom od matične čest. zem. 74/41 iste k.o. stare izmjere, a potonja parcelacijom od matične čest. zem. 74/1 k.o. Ražanac stare izmjere (temeljem prijavnog lista i rješenja nadležnog katastarskog tijela od 8. lipnja 1987.) koja je bila obuhvaćena navedenim Programom gospodarenja šumama i šumskim zemljištima zadarskog užeg područja krša za razdoblje 1982.-1991. donesenog u studenom 1982. i koji je bio na snazi na mjerodavni dan 16. listopada 1990. kada je stupio na snagu ZID ZŠ-a, a koja činjenica jasno proizlazi iz potvrde Hrvatskih šuma od 25. siječnja 2018., uvjerenja DGU-a, Područnog ureda za katastar Zadar od 19. veljače 2018. te samog navedenog Programa gospodarenja šumama i šumskim zemljištima.

S obzirom da je odredbom čl. 51. prijelaznih i završnih odredbi ZID ZŠ-a bilo propisano da će se i nakon njegovog stupanja na snagu i dalje primjenjivati već postojeće šumskogospodarstvene osnove i programi za gospodarenje šumama šumskokrških područja doneseni po ranijim odredbama čl. 24. i čl. 25. dotadašnjeg ZŠ-a, to je za zaključiti da je predmetni Program gospodarenja šumama i šumskim zemljištima donesen u studenom 1982. rok od deset godina bio važeći i na dan 16. listopada 1990. kada je stupio na snagu ZID ZŠ.

Kako je ovdje sporna nekretnina nastala tek u postupku nove izmjere za k.o. Ražanac tj. nakon donošenja predmetnog Programa gospodarenja šumama i šumskim zemljištima i to parcelacijom od čest. zem. 74/41 k.o. Ražanac stare izmjere nastale cijepanjem od čest. zem. 74/1 iste k.o. koja je ranije predstavljala šumu i šumsko zemljište i koja je kao takva bila obuhvaćena navedenim Programom, tako je i sporna nekretnina, upravo kao dio navedene matične nekretnine, bila uvrštena u navedeni Program te se stoga smatra šumom i šumskim zemljištem koja se na dan 16. listopada 1990. nalazila u šumskogospodarskoj osnovi i koja predstavlja isključivo vlasništvo tužiteljice kojeg je stekla temeljem samog zakona i to odredbe čl. 6. ZID ZŠ-a.

Ovo posebice i iz razloga jer tuženica tijekom postupka nije podnijela u spis odgovarajuće isprave kojima bi pobila prednje navode i dokaze tužiteljice ili dokazala da bi sporna čestica, odnosno matična nekretnina od koje je ista formirana, bila ikada izdvojena iz šumskogospodarskog područja u koje prema odredbama čl. 14. st. 2. tada važećeg ZŠ-a spadaju šume i šumska zemljišta navedena u Popisu šuma i šumskih zemljišta koji je objavljen uz ovaj Zakon i koji je njegov sastavni dio, a koji postupak izdvajanja je bio propisan odredbom čl. 17. istog.

Naime, iz točke II. Popisa šuma i šumskog zemljišta na području krša koji je prilog i sastavni dio navedenog zakona, jasno proizlazi da su u državnom vlasništvu

one šume i šumska zemljišta kojima gospodari Poduzeće za šume i na području Ražanca pa se citirane odredbe s obzirom na sve naprijed navedeno, imaju primijeniti i u ovom slučaju. Također, uvidom u povijesni izvadak za matične nekretnine oznake kčbr. 74/1 i 74/41 k.o. Ražanac je razvidno da su iste još prije stupanja na snagu mjerodavnog Zakona o šumama predstavljale društveno vlasništvo te da su ranije bile upisane kao vlasništvo Šumarskog gospodarstva Zadar čiji je pravni slijednik na temelju odredbe čl. 362. st. 3. ZV-a upravo tužiteljica.

Pri tome je za naglasiti da rješenje o razgraničenju poljoprivrednog i šumskog zemljišta za područje današnje k.o. Ražanac koje je prema tvrdnjama tuženice navodno doneseno 1985. kada ista nije niti postojala i od pribavljanja kojeg je ista odustala tijekom postupka, nije od utjecaja na donošenje odluke u ovom postupku jer ova isprava prema važećim propisima ne bi predstavljala osnovu na temelju koje bi se određena nekretnina mogla izdvojiti iz šumskogospodarske osnove, već isključivo osnovu za diobu matičnih nekretnina oznaka čest. zem. 72/1 i 74/1 k.o. Ražanac stare izmjere, a kako to jasno proizlazi i iz povijesti posjedovanja nadležnog katastarskog tijela od 28. rujna 2020. (l.s. 170) kojeg je tuženica podnijela u spis.

Potonje posebice i iz razloga jer tuženica nije dokazala ovlaštenog titulara izdavanja ove isprave pa je za pretpostaviti da je istu donijela upravo tuženica u svrhu parcelacije matičnih nekretnina koja ne utječe na ovlaštenog nositelja prava vlasništva na istima, u konkretnom slučaju tužiteljice.

Također, tuženica tijekom postupka ni na koji način nije pobila navode i isprave tužiteljice kojima potonja dokazuje da je predmetna nekretnina u trenutku stupanja na snagu ZID ZŠ-a predstavljala šumu i šumsko zemljište, dok sadašnja oznaka njene kulture, a kao je to naprijed navedeno, nije odlučna za razrješenje spora jer je mjerodavno da je ista u vrijeme donošenja ovog Zakona predstavljala društveno vlasništvo te da je ista bila šuma i šumsko zemljište, a kako je to i utvrđeno tijekom postupka. U konačnici, moguće utvrđenje činjenice da predmetna nekretnina više nema status šume ili šumskog zemljišta, ne bi bilo od utjecaja na pravo vlasništva tužiteljice na istoj koje je stekla temeljem samog zakona, već bi navedeno predstavljalo samo osnovu za promjenu sadašnjeg režima njezinim raspolaganjem.

Naposljetku, za ocjenu osnovanosti tužbenog zahtjeva nije odlučna ni činjenica je li predmetna nekretnina prostornim planom predviđena za gradnju jer se istim ne može mijenjati pravni status šume i šumskog zemljišta, tim više što važećim Zakonom o šumama kao specijalnim propisom, navedeno nije ni predviđeno kao temelj za stjecanje prava vlasništva, odnosno za promjenu pravnog statusa zemljišta. Naime, čak i da je naknadno tuženica ili tko drugi na predmetnoj čestici gradio na tuđem zemljištu ili vršio vlasnička prava, to ne bi bilo od važnosti za utvrđenje vlasništva tužiteljice na istoj, a osobito uzimajući u obzir članak 51. stavak 2. Zakona o šumama kojim je propisano da se na šumama i šumskom zemljištu u državnom vlasništvu ne može steći pravo vlasništva dosjelošću.

19. Zaključno, a u odnosu na tvrdnju tuženice izneseno tijekom postupka da je staru katastarsku česticu 74/41 k.o. Ražanac stekla odlukom Komisije Vlade Republike Hrvatske za rješavanje sporova o pravima općina, gradova i županija od 1. srpnja 1996., dakle, tek nakon donošenja ZID ZŠ-a kada je ista temeljem samog zakona postala vlasništvo tužiteljice, treba reći da ova odluka predstavlja podzakonski akt, pa nije od pravne važnosti za konačno rješenje spora, tim više što je predmetna nekretnina *ex lege*, donošenjem Zakona o šumama, postala vlasništvo tužiteljice, a zbog čega Vlada Republike Hrvatske nije niti bila ovlaštena na donošenje odluke kojom bi raspolagala tom nekretninom.

Isto tako, sporna odluka je donesena 1. srpnja 1996. na temelju Poslovnika o radu Komisije Vlade Republike Hrvatske za rješavanje sporova o pravima općina, gradova i županija iz 1995., dok je Zakon o šumama donesen 1990. pa je za zaključiti da predmetna nekretnina u trenutku njenog donošenja nije predstavljala neraspoređenu imovinu bivše općine, već je bila vlasništvo tužiteljice. Posljedično navedenom, u konkretnom slučaju nisu bile ispunjene ni pretpostavke za stjecanje prava vlasništva sporne nekretnine od strane tuženice iz čl. 87. Zakona o lokalnoj samoupravi i upravi (Narodne novine broj 90/92, 94/93 i 117/97) na kojeg se ista također poziva tijekom postupka.

20. Slijedom svega navedenog, a cijeneći ranije označeno pravno shvaćanje Vrhovnog suda Republike Hrvatske iz odluke poslovni broj Rev-45/11 prema kojoj se šuma i šumsko zemljište imaju smatrati vlasništvom tužiteljice bez obzira nalaze li se u građevinskoj zoni ako nije provedeno izdvajanje iz šumskogospodarske zone u skladu s odredbama tada važećeg ZŠ-a (u kojem tek trenutku dolazi do promjene stvarnopravnog ovlaštenika) iz razloga jer su 16. listopada 1990. sve šume i šumska zemljišta (osim privatnih), kao dobra od općeg interesa, preneseni u državno vlasništvo, pa tako i ovdje sporna nekretnina te uzimajući u obzir sve bitne činjenice koje je tužiteljica dokazala tijekom postupka, utvrđeno je da je ista temeljem samog zakona i to čl. 6. ZID ZŠ-a, dakle ex lege, stekla pravo vlasništva predmetne nekretnine. Zbog navedenog, na temelju ocjene svakog dokaza zasebno, svih dokaza zajedno te rezultata cjelokupno provedenog postupka, utvrđeno je da sporni upis prava vlasništva predmetne nekretnine u korist tuženice određen u prethodno provedenom ispravnom postupku, a kojeg tužitelja pobija u ovom postupku, nije valjan i ispravan stoga je je tužbeni zahtjev tužiteljice trebalo prihvatiti osnovanim te donijeti odluku kao u izreci ove presude.

21. U odnosu na prigovor suviše visoko naznačene vrijednosti predmeta spora u iznosu od 66.494,13 eura/501.000,00 kuna kojeg je tuženica podnijela u odgovoru na tužbu, ističe se je isti neosnovan iz razloga jer se tužbeni zahtjev koji je predmet ovog postupka ne odnosi na novčanu svotu, već na ispravak upisa prava vlasništva nekretnine u zemljišnoj knjizi. Zbog navedenog, u konkretnom slučaju mjerodavna je upravo naprijed navedena vrijednost predmeta spora koju je tužiteljica naznačila u tužbi, pri čemu je ovaj prihvaćajući istu kao valjanu, uzeo u obzir činjenicu da površina predmetne nekretnine iznosi 2485 m² kao i okolnost da bi njezina tržišna vrijednost prema javno dostupnim podacima o prodajnim cijenama nekretnina s istog područja te sličnog položaja, oblika i veličine, iznosila i više od 66.494,13 eura/501.000,00 kuna.

Zbog navedenog, ovaj sud je raspravnim rješenjem od 12. listopada 2021. donesenim u skladu s odredbom čl. 40. st. 2. i 3. ZPP-a, navedeni prigovor tuženice odbio kao neosnovan.

22. Konačno, a u odnosu na naprijed iznesene navode obrazloženja, kako u pogledu utvrđenih činjenica, tako i zaključaka i analize provedenih dokaza, treba istaknuti da ih je u cijelosti prihvatio i pravilnim utvrdio i drugostupanjski sud u svom rješenju od 18. lipnja 2024., a već je rečeno da je ranija prvostupanjska presuda ukinuta zbog nedostataka tužbenog zahtjeva, koji su, sukladno uputi višeg suda, ispravljeni u ponovljenom postupku.

U tom dijelu sud ističe da nisu osnovani navodi tuženice s ročišta od 28. travnja 2026. da bi podnesak tužiteljice od 5. siječnja 2026. predstavljao nedopuštenu preinaku tužbe.

U odnosu na taj prigovor, sud ističe da tužiteljica nije izmijenila niti subjektivni niti objektivni identitet tužbe jer i citiranim podneskom iz iste činjenične osnove traži

ispravak zemljišnoknjižnog upisa izvršenog u postupku pred Općinskim sudom u Zadru.

Konačno, tužiteljica je osporenim podneskom postupila po nalogu suda u smislu odredbe čl. 109. ZPP-a, a sve po uputi višeg suda iz drugostupanjske odluke, pa se u konkretnom slučaju radi o ispravku tužbe, u smislu čl. 109., u vezi čl. 106. ZPP-a.

23. Odluka suda o troškovima parničnog postupka temelji se na odredbama čl. 154., 154.a, 155. i 163. ZPP-a, kao i odredbama Tbr. 7., Tbr. 8. Tbr. 9., Tbr. 48., Tbr. 52. i Tbr. 54. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine" br. 138/23., 107/25.). Tako su tužiteljici zastupanoj po državnoj odvjetnici koja je u cijelosti uspjela sa svojim zahtjevom u ovom postupku u kojem je vrijednost predmeta spora utvrđena u iznosu od 66.494,13 eura/501.000,00 kuna, priznati nastali troškovi parničnog postupka u sveukupnom iznosu od 5.020,00 eura i to za sastav tužbe (Tbr. 7. Tarife), za zastupanje na ročištima od 12.10.2021., 24.11.2021. i 28. travnja 2026. (Tbr. 9. toč.) te za sastav obrazloženog podneska od 1.09.2021. kojim odgovara na navode tuženice iz odgovora na tužbu (Tbr.8.), za svaku radnju iznos od 1.004,00 eura (502 boda), slijedom čega je riješeno kao pod točkom II. izreke ove presude.

U Zadru 12. lipnja 2026.

Sudac
Tomislav Jurlina

POUKA O PRAVNOM LIJEKU

Protiv ove presude nezadovoljna stranka može podnijeti žalbu Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske u roku od 15 (petnaest) dana od dana dostave. Žalba se podnosi putem ovog suda, u 3 (tri) istovjetna primjerka.

DNA:

- tužiteljici po ŽDO Zadar
- tuženici po punomoćnici
- u spis

Broj zapisa: **9-30889-54bb4**

Kontrolni broj: **05406-eccd3-f755c**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=TOMISLAV JURLINA, L=ZADAR, O=TRGOVAČKI SUD U ZADRU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>



unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Zadru** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.